

Jēzus sacīja:
„Viss piepildīts!” (Jņ 19:30)

Pēdējie vārdi, ko Jēzus sacīja, pirms nomira, bija „Viss piepildīts!”. Kas piepildīts? Piepildīts bija viss, ko Dievs caur praviešiem bija pavēstījis par cilvēku pestīšanu, izglābšanu.

Lai varētu sacīt „Viss piepildīts!”, Kristum bija jānostaigā tāls ceļš. No mūžības pirmlaikiem, no debesu godības uz šīs pasaules laiku un telpu, kļūstot par patiesu cilvēku. Viņam bija jāaicina cilvēki uz grēku nožēlošanu un jāpasludina Dieva valstības atnākšana. Bija jātop vajātam, apsmietam un beidzot piesistam krustā, visu sevi atdodot kā svētu upuri, lai cilvēkiem tiktu dāvināta iespēja atgriezties Dieva klātbūtnē, zaudētajā paradīzē. Lai varētu sacīt vārdus „Viss piepildīts!”, Jēzum bija ne tikai jānostaigā tāls ceļš, bet arī jāzcīna milzīga garīgā cīņa ar niknākajiem ienaidniekiem: grēku, velnu, nāvi un elli. Cik smaga bija šī cīņa, mēs nespēsim īsti aptvert, varam vien nojaust.

Evaņģēlists Lūka ir pierakstījis Jēzus sacītos vārdus kā liecību par cīņas karstumu: „Bet Man jātop kristītam ar vienu kristību,

un kā Man ir bail, kamēr tā būs pabeigta.” (Lk 12:50) Pabeigtība, visa piepildījums tika panākts, paliekot uzticīgam savai sūtībai līdz galam, lai arī cik smaga nebūtu cīņa ar šausminošajām pretvarām.

Un te nu man jādomā par sevi, par mums. Vai mēs, savu gājumu pasaulē nostaigājuši, varēsim sacīt „Viss piepildīts!”? Un viss ir viss, nevis tikai kaut kas, kāda daļa. Mums ir skaistas vīzijas, laba apņemšanās, bet, izrādās, maz spēka un varēšanas tās īstenot. Ja esam godīgi, mums visiem jāpievienojas apustuļa Pāvila rakstītajam: „Es zinu, ka manī, tas ir, manā dabīgajā miesā, nemīt nekas labs. Labu gribēt man ir dots, bet labu darīt ne. Jo labo, ko gribu, es nedaru, bet ļauno, ko negribu, to es daru.” (Rm 7:18–19)

Nekad es nevarēju ar lepmi paceltu galvu sacīt: „Visu Dieva godam un cilvēkiem par labu esmu piepildījis!” Skatoties uz sevi, savu dzīvi, arī savu kristīgā cilvēka liecību pasaulē, mana vienīgā cerība ir Kristus – lielais visa

piepildītājs un pabeidzējs līdz galam. Bībelē atrodu aicinājumu un ielūgumu, sacītu man un arī tev, ko rakstījis Vēstules ebrejiem autors: „Raudzīsimies uz Jēzu, ticības iesācēju un piepildītāju.” (Ebr 12:2) Es nelieku cerības uz sevi, savām spējām un varēšanu, bet es ticībā arvien cenšos piekerties Kristum, visas cerības saistot vienīgi ar Viņu, Viņa spēku un varu.

Vēstulē filipiešiem mani kā iedrošinājums un mierinājums uzrunā apustuļa Pāvila rakstītais: „Dievs ir tas, kas jums dod gribu un veiksmi pēc Sava labā prāta.” (Flp 2:13) Zinu – man jābūt uzticīgam un drosmīgi jāisteno dzīve tas viss, uz ko Dievs ar Svēto Rakstu vārdiem mudina. Man jāstrādā un jādarbojas, taču īsto piepildījumu, visa aizvešanu līdz galam gan dzīvē, gan kristīgajā kalpošanā spēj sagādāt vienīgi pats Kristus.

Par kristiešiem, kas tagad ticībā pieder Kristum un iet dzīvē kopā ar Viņu, apustulis Pāvils raksta iedrošinošus vārdus: viņš ir „pārliecināts, ka tas, kas

jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai” (Flp 1:6). Dievs, kurš vienīgais visu spēj novest līdz pilnībai, arī mūs Kristus absolūtā pilnīguma dēļ vedīs un vadīs tā, lai mūsu sūtība pasaulē tiktu pabeigta un piepildīta. Par šo vareno Dieva sniegtās žēlastības atbalstu un spēku mēs nekad nedrīkstam beigt Viņam pateikties, nedrīkstam beigt Dievu slavēt un godināt!

Brīnišķīga būs tā diena, kad Viņš sacīs: „Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps [vai kalpone]. .. Ieej sava Kunga priekā.” (Mt 25:21) Ja šāds novērtējums un ielūgums skanēs arī mums, visu būsīm piepildījuši arī mēs. Tomēr būsīm spējuši to tikai tāpēc, ka Kristus, visa piepildītājs un pabeidzējs, mūs, mūsu dzīvi un mūžību ir ņēmis savās stiprajās, varenajās rokās. Liela un sirsnīga pateicība par to vienīgi Viņam!

Paldies Tev, Kristu, par šiem bezgalīgu mieru un drošību dāvinošajiem vārdiem „Viss piepildīts!”.

Svētību un mieru vēlot,
mācītājs Erberts

P	O	T	C	P	S	Sv
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	1

2. martā plkst. 19.00 – lūgšanas Torņa istabā. Tezē dziesmas, lasījumi, lūgšanas (slavēšanas vakars).

25. martā plkst. 10.00 – Pūpolsvētdienas dievkalpojums.

29. martā plkst. 18.00 – Zaļās Ceturtdienas dievkalpojums.

30. martā plkst. 18.00 – Lielās Piekdienas dievkalpojums (pēc īpašas kārtības).

1. aprīlī plkst. 6.30 – Lieldienu agrais dievkalpojums (ar Svēto Vakarēdienu) un **plkst. 10.00** – Lieldienu dievkalpojums.

Pūpolu svētdienā

Kā būs man Tevi saņemt,
kā ceļu līdzināt,
vai drēbes priekšā noklāt,
vai palmas vicināt?

Tu redzi: es jau klāju,
Tu redzi: vicinu,
bet Tavas acis tālu –
tās skata Golgātu.

Bet Tavas acis tālu,
kā uguns manī līst,
un palmu zars man rokā
ir sarkans asinīs.

Un drēbes Tev zem kājām
ir Tavas drēbes, Kungs;
tver roka Tavu roku,
bet tas ir koka krusts.

Māra Zviedre

Jautājums mācītājam

Kāpēc man būtu jāiet uz privāto grēksūdzi?

Viens no mītiem, kas liek izdarīt kļūdainus secinājumus par luteriskās ticības identitāti, ir mīts, ka mūsu Baznīcā nepastāv privātā grēksūdze jeb bikts. Šādam priekšstatam ir vairāki iemesli, kas, sākot no vēlīnājiem viduslaikiem līdz pat mūsdienām, luteriskās ticības apziņā ir radījuši maldīgu iespaidu attiecībā uz mācību par grēksūdzi. Šeit vēlos tikai norādīt uz Baznīcas biblisko praksi, kas šajā jautājumā sniedz drošas atbildes, pamāca mūs svētdzīvei un mudina uz vienprātību.

Lutera laikā grēksūdze visplašāk bija pazīstama tieši kā privātā bikts (saukta arī par auss bikti), tāpēc „Mazajā katehismā” skaidrotā grēksūdze primāri saprotama kā privāta sirdsapziņas izmeklēšana mācītāja priekšā, lai varētu saņemt absolūciju un tad Svēto Vakarēdienu. Par to mēs lasām: „Grēksūdzei ir divas daļas: pirmkārt, mēs izsūdzam grēkus, un, otrkārt, mēs saņemam no mācītāja absolūciju jeb grēku piedošanu kā no paša Dieva, turklāt nešaubāties, bet droši ticam, ka tādējādi mūsu grēki ir piedoti arī Dieva priekšā debesīs”. Protams, nevar noliegt arī vispārējās grēksūdzes nozīmi (kopīga grēksūdze un lūgšana dievkalpojuma liturģijā), tomēr privātā grēksūdze norāda uz ticības dzīves apzinātu kopšanu. Tā māca pamanīt mūsu nepilnības un būt godīgiem Dieva patiesības priekšā.

Vecajā Derībā ķēniņš Dāvids, esot savas dzīves zemākajā punktā, saka zīmīgus vārdus: „Es esmu grēkojis pret Kungu!” (2Sam 12:13) Šie ir grēksūdzes *paraugvārdi*, un tiem jānāk arī no mūsu sirds dziļumiem.

Privātā grēksūdze nav statiska pagātnes vērošana, tās nav dziļas nopūtas par nesakārtotu vakardienu vai nokavētām attiecībām, un tā nav arī mācītāja apgrūtināšana ar savas pagātnes „piedzīvojumiem”. Privātā grēksūdze ir paredzēta, lai saņemtu piedošanu un izlīgumu ar Dievu. Ar privāto grēksūdzi Baznīca īsteno sev uzticēto Dieva pavēli par grēku piedošanu; tā iesākās ar Jēzus mācekļiem un turpinās mūsdienās (Jņ 20:21–23). Piemēram, saskaņā ar šo apustulisko tradīciju arī mūsu Baznīcas privātās grēksūdzes kārtībā ir

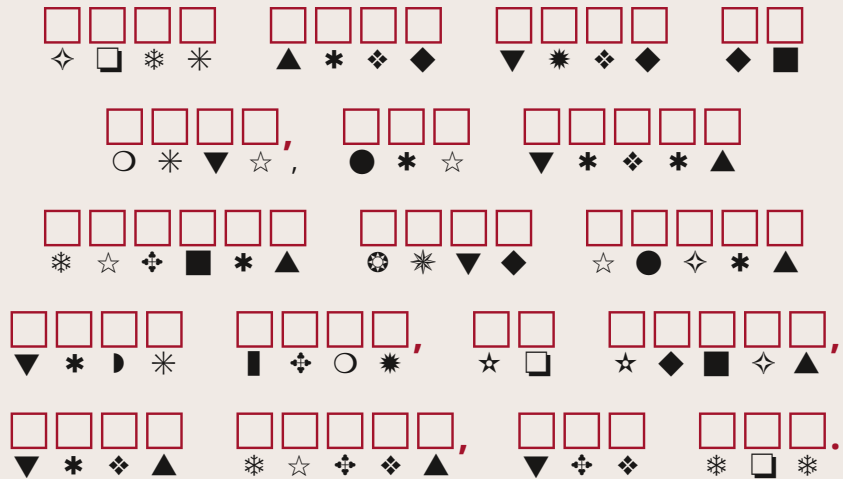
vārdi: „Pavēles spēkā, ko mūsu Kungs ir devis savai Baznīcai, kā aicināts un iecelts Baznīcas kalps es atļauju tev tavus grēkus. Tavi grēki tev ir piedoti” (Dziesmu grāmata, 2015, 974. lpp.). Šis ir apsolījums ar mūžīgās dzīvības vērtību! Dievs noņem grūtās nastas, ko esam sev uzkrāvuši.

Brīdī, kad savas sirds sāpes un ticības trūkumus ietērpjam vārdos, kad mācāmies atpazīt dvēseles kritienus, kad uzticam tos Dieva kalpam mācītājam, mēs kļūstam par pārmaiņu cilvēkiem. Tādiem, kas vēlas pieredzēt ticības iedarbīgo un paliekošo raksturu – dzīvi Jēzus pestīšanas nopelnā. Pie tā aizved vārdi „tavi grēki tev ir piedoti” – tas ir Evaņģēlijs un Dieva klātbūtne vienuviet. Tāpēc privātā grēksūdze nav pārprasta garīga greznība, bet tā ir *maize*, no kuras dzīvot. Tā ir Dieva meklēšana, kas sirdi dara skaidrāku, un visā, ko nesaprotam un nemākam, ienes dziļu un paliekošu debesu mieru.

Privātā grēksūdze ir regulāra un apzināta garīgā prakse. Augsburgas ticības apliecības XI artikulā mēs lasām: „Par grēksūdzi tiek mācīts, ka privātā grēku piedošana jeb absolūcija draudzēs ir paturama, lai gan grēksūdze nav nepieciešama visu pārkāpumu uzskaitīšanai, jo tas nav iespējams, kā par to sacīts Psalmā: „Kas gan apzinās savu nomaldīšanos?” (Ps 19:13)”. Tādējādi privātās grēksūdzes lietošana saistās nevis ar mehānisku grēku uzskaitīšanu, bet daudz vairāk ar grēcinieka stāvokli Dieva priekšā. Luteriskās baznīcas tēvi privāto grēksūdzi redz kā sirdsapziņas izlīgumu un mieru ar Dievu. Tā nav grēku aritmētika, bet patiesa nožēla un vēlme atgriezties Dieva klātbūtnē, tāpēc privātā grēksūdze vienmēr ir bijusi un vienmēr paliks nemainīga mūsu Baznīcas pazīme, kas liecina par biblisko patiesību un atbildību Dieva priekšā: „Kam jūs grēkus piedosiet, tiem tie tiks piedoti; kam paturēsiet, tiem paliks.” (Jņ 20:23)

virsmācītājs Jānis

Atšifrē 2 Moz 20:12 un uzzini, kā dzīvot ilgi savā zemē!

ATSLĒGA:

☆ * ● ✨ ☆ ✨ ▲

PALDIĒS

TEV, DIEVS, PAR

● * ▼ ✨ ☆ ▾ ◆

LATVIJU!

Sagatavojusi Anda Miķelsone

DIAKONIJAS ZIŅAS

Domājot par Lieldienu laiku, aicinām jūs piedalīties diakonijas rīkotajā akcijā „**Dāvini no sirds**”, kas notiks no 5. līdz 25. martam.

„Kad ar izsalkušo tu dali savu maizi, kad nabagu un bezpajumtnieku tu ieved namā, kad ieraugi kailo un apgērb viņu, kad nenovērsies no otra, kas tāds kā tu pats, – tad tava gaisma izlauzīsies ausmā, tava dziedināšana steigs plaukt, tainība ies tev pa priekšu, un Kunga godība būs tavš aizsegs.” (Jes 58:7)

Kad lasām pravieša Jesajas grāmatas 58. nodaļu, Dieva vārds ļauj mums pārdomāt gavēņa būtību. Šajā laikā, varbūt vairāk nekā citkārt, ir labi, ja mēs cenšamies ierobežot savu miesīgo dabu, ieradumus un iegribas. Tomēr svarīgāk ir pievērsties mūsu attiecībām ar Dievu – lūgšanām, pārdomām par Svētajiem Rakstiem, sirdsapziņas izmeklēšanai.

Lasot Veco Derību, redzam, ka pie jūdu dievbijības prakses piederēja arī labdarība – žēlsirdības dāvanu došana. Tajos laikos nebija sociālās palīdzības darba un pabalstu, kā tas ir šodien. Ja cilvēks pats nespēja strādāt un nebija neviena, kas viņu apgādātu, tad viņu atstāja kādā vietā, kur apgrozās daudz ļaužu, lai viņš ubago sev iztikšanu.

Mūsdienās šāda prakse tiek īstenota retāk, jo trūķumā nonākušajiem iespēju robežās palīdz valsts institūcijas, taču Dieva vārds aizvien ir aktuāls, kaut arī situācija mums līdzās būtu labvēlīga. Tomēr arī tagad ikviens kristietis ir aicināts gavēņa laikā dot labdarībai no tā, kas viņam ir, atbalstīt tos, kam šajā laikā nav tik viegli ar iztikšanu. Dodot mēs piedzīvojam, ka daudz vairāk saņemam pretī, kā to mums apsola Dieva vārds: „Dodiet, un jums tiks

dots: pilnu, saspaidītu, sakratītu, pāri plūstošu mēru jums dos klēpī; ar kādu mēru jūs mērāt, tā arī jums mērīs.” (Lk 6:38)

Ikreiz, gatavojot draudzes sveicienus, esam pateicīgas Dievam un draudzes ļaudīm par atsaucību un dāsnumu. Arī šajā reizē sarūpēto Lieldienu pārtikas paciņu jūs varat nodot baznīcas kalpotājiem vai nolikt zālē uz pēdējā sola. Darbdienās to var nodot diakonijā – draudzes namā, Dzirnau ielā 118, no plkst. 9.00 līdz 17.00. Šie pārtikas produkti tiks izmantoti Lieldienu pārtikas paku sagatavošanai un nogādāti tiem, kam ir nepieciešams mūsu mīlestības atbalsts.

Sīkāka informācija – diakonijā (tāl. 67220084, 28377608).

Sirsnībā
Jolanta Cukure

Nebūsim patērētāji draudzē!

Dienā pirms gavēņa laika sākuma tikāties ar Bērnu slimnīcas pediatri, ilggadēju draudzes koristi un Svētdienas skolas vecāku grupiņas vadītāju URZULU URBĀNI sarunā par to, kā ir būt kristīgam mediķim, ar kādu attieksmi mums būtu jākalpo un ar kādām acīm jāuzlūko draudze.

Alise Pīrāga

Kā tu nonāci līdz Dievam?

Dievs nekur nebija pazudis, es vienkārši ierados šajā pasaulē. Mamma manū brāli sūtīja kristīgā skolā, un, pārnācis mājās, viņš man mācīja lūgt Dievu. Man bija apmēram četri gadi. Brālis man mācīja nomesties ceļos, salikt rociņas un lūgt. Tā es jau kā bērns iemācījos, ka lūgšanas tiek uzklautas: reiz, kad mana māsa bija ļoti slimā, es lūdzu un viņai palika labāk.

Kāds bija tavš ceļš līdz Jēzus draudzei?

Kad man bija seši gadi, mamma mani ar māsu un brāli sāka vest uz Jēzus draudzes Svētdienas skolu, un tā es no tās neesmu tikusi prom (*smejas*).

Kas tevi pamudināja kļūt par mediķi?

Kad man bija 15 gadi un tuvojās 10. klase, domāju, ko darīt tālāk. Apsēdos, izsvēru visus par un pret – kas man patīk un kas nepatīk – un sapratu, ka laikam būs jāiet uz medicīnu. Savā ģimenē gan esmu pirmais mediķis.

Kāpēc izlēmi būt tieši bērnu ārstē?

Medicīnas fakultātes 2. kursā bija iespēja sākt padziļināti mācīties pediatriju, un nolēmu pamēģināt. Vēlāk sapratu, ka bērni man patīk labāk nekā pieaugušie, un tad arī es pieņēmu šo lēmumu. Atceros, ka reiz, donoru centrā ziedojot asinis, ārstēi iemiņējos, ka studēju medicīnu. Viņa, neko par mani nezinot, pateica, ka būšu pediatre. Darbā patīk tas, ka nav jābūt bezgala

nopietnai: man patīk joki un bērniem arī! Ar pieaugušajiem īsti jokot nevarētu.

Vai tev darbavietā izdodas liecināt par savu ticību?

Slimnīca nav tā vieta, kur mēs sludinām savu pārliecību, bet ir bijušas sarunas ar vecākiem, kas ir ticīgi vai kam nepieciešams stiprinājums. Tiek uzskatīts, ka sludināt slimnīcā nav ētiski – iznāk, ka cilvēkiem izmisuma stāvoklī „potējam viņiem svešas atziņas”. Tomēr ir sanācis gan runāt ar vecākiem, gan kopā ar viņiem lūgt.

Daudzi mani kolēģi ir kristieši

vai arī ir atvērti garīgumam, tāpēc visvairāk sarunu par Dievu man ir tieši ar viņiem. Mediķus, kas ikdienā saskaras ar smagām slimībām un nāvi, eksistenciālas dabas jautājumi bieži nomoka vairāk nekā citu profesiju pārstāvjus, tāpēc vairāk par to runājam.

Anglijā, piemēram, iestājoties slimnīcā, tiek noskaidrota pacientu ticība, jo multikulturālā sabiedrībā ārstiem ir jābūt informētiem, par kādiem tematiem ar cilvēkiem var runāt, kurš ēdīs cūkgaļu un kurš ne u. tml. Tāpat nepieciešamības gadījumā ir pieejami dažādu reliģiju un konfesiju pārstāvji garīgam atbalstam. Rietumeiropā, manuprāt, garīgos aspektus medicīnā ņem vērā vairāk, nekā tas ierasts pie mums. Bērnu slimnīcā man pietrūkst tā, ka, lai gan mums ir kapelāni, nav kapelas, jo ir bērnu vecāki, arī darbinieki, kas vēlas aiziet kaut kur klusumā, lai lūgtos vai vienkārši būtu mierā.

"Tas, kāda draudze būs nākotnē, ir atkarīgs no katra no mums!"

Vai tevī nav iekšējs konflikts, ka nevari skaidri paust Labo Vēsti cilvēkiem, kas ir lielās grūtībās, zinot, ka šī vēsts viņiem var palīdzēt?

Šādos gadījumos varu cilvēkiem jautāt, vai viņiem ir kāda ticība vai pašātvība, kas palīdzēs tik cauri situācijai, kurā viņi atrodas. Ar šo jautājumu ir iespējams sākt kādu sarunu, taču ne vienmēr vecāki ir gatavi atklāties svešiniekam un samērā maz runā par to, kā paši jūtas.

Pastāsti par savu jauno kalpošanu – Bībeles grupiņu Svētdienas skolas bērnu vecākiem!

Mums draudzē pieaugušajiem ierastāks Bībeles stundu formāts, iespējams, ir diskusijas. Vismaz to esmu novērojusi nometnēs. Ja cilvēks ikdienā lasa Bībeli, tad viņš no šādām Bībeles stundām kaut ko iegūst, taču cilvēki ir dažādi: citiem ir nepieciešams tieši klausīties un labāk iepazīt Dieva vārdu.

Kādu laiku biju Anglijā darba pieredzes apmaiņā un tur iepazinu draudzi *St. Helen's Bishopsgate*, kurā notika pamatīgas Bībeles studijas. Kad cilvēks pievienojas draudzei, pirmajā gadā viņš tiek aicināts uz Marka evaņģēlija Bībeles grupu, otrajā gadā studē Vēstuli romiešiem, bet pēc tam iet cauri visai Bībelei, aplūkojot svarīgākos punktus ceļā uz Evaņģēliju. Cilvēki vairāk tiek mudināti runāt tieši par to, kas rakstīts Bībelē, un sarunas iz dzīves tiek atliktas uz Bībeles studiju beigām. Tā viss laiks tiek ziedots Rakstu studijām. Man gan likās, ka Marka evaņģēliju taču esmu lasījis un pārzinu, taču man par lielu pārsteigumu izrādījās, ka daudz ko biju palaidusi garām. Biju pārsteigta, cik labi šīs draudzes locekļi zina

Rakstus! Man ļoti gribējās, lai kaut kas tāds būtu arī mūsu draudzē.

Pagājušā gada Misijas dienās satiku draudzes māsu Levu Baroni, kurai bija līdzīgas pārdomas un vēlmes. Mēs sanācām kopā, lūdzām par to, un mums tika dota iespēja to īstenot Svētdienas skolas vecāku grupiņā.

Kādu metodi jūs lietojat savā Bībeles studiju grupiņā?

Mēs ejam cauri tekstam, iedziļinoties tā vēstījumā un cenšoties izprast katras Rakstu vietas mērķi: kādēļ ir uzsvērti konkrētie notikumi vai kādēļ tieši šādā secībā izvietoti teksta fragmenti. Jā, arī tajā Bībeles pētnieki ir saskatījuši īpašu nozīmi.

Protams, neuzskatu, ka šis būtu vienīgais pareizais Bībeles studēšanas veids, jo visi Raksti ir Dieva iedvesmoti un arī citā veidā strādā kā abpusēji grieztīgs zobens! Dažreiz, interesējoties par tādām tēmām kā laulība, finanses vai darbs, ir labi, ja Bībeles studijās tiek aplūkotas dažādas Rakstu vietas tieši par šīm tēmām, taču, ja dzirdam tikai atsevišķus pantus un paši ikdienā Bībeli nelasām, tad bieži vien mums šīs Bībeles atziņas sajūk ar to, ko esam dzirdējuši pasaulē, jo garīgu atziņu visapkārt ir daudz. Šādi kristietība sāk likties tikai kā viena no daudzām morālajām mācībām. Izraujot pantus no konteksta, mēs daudz ko pazaudējam.

Diskusiju grupās katram ir savs viedoklis un nav pieņemts citam citu kritizēt, bet bieži mēs šādā veidā nesasniedzam mērķi. Ja nefokusējamies uz Bībeli, riskējam aizpeldēt līdz pasaules straumei, un mēs redzam, kas notiek ar Rietumu baznīcām, kurās dažkārt cilvēki vadās pēc pasaulīgām jūtām, nevis Rakstiem. Tas, ka esam baznīcā, nenozīmē, ka esam pasargāti no pasaules ietekmēm.

Kāda ir jūsu vīzija par šo kalpošanu?

Mūsu sapnis ir, lai cilvēkiem, kas pievienojas draudzei, būtu iespēja augt arī pēc *Alfa* kursa un iesvētes mācības apguves. Tieši tas palīdz draudzei uzplaukt, jo mums kopā ir jāaug Kristū! Ir jālūdz par cilvēkiem, kas varētu vadīt dažādas Bībeles studijas. Draudze, ko apmeklēja Anglijā, kādreiz nebija liela, bet, kad iesāka šīs pamatīgās Bībeles studijas, tā pieauga, ka tai vairs nepietika ar vienu baznīcas ēku! Tagad pie viņiem brauc mācīties Bībeles skolotāji no citām valstīm un konfesijām; daži ir bijuši arī no Latvijas, bet no mūsu draudzes gan vēl ne.

Ir labi, ka mums tagad ir Torņa skola, Svētdienas skolas vakari, iesvētes mācība, bet, manuprāt, ar to nepietiek. Katram atbilstoši savam garīgās izaugsmes līmenim vajadzētu atrast savu grupiņu, kurā augt, jo ne visiem ir iespēja iet uz kādu draudzes

locekļu mājas grupiņu un iejusties viņu vidē. Būtu jauki, ja draudze pati varētu piedāvāt vairāk šādu grupu.

Vai jūs aicināt gan jaunus dalībniekus, gan jaunus grupiņu vadītājus?

Jā, mēs gribētu aicināt cilvēkus lūgt par to, vai viņi atrod sevī aicinājumu vadīt kādas Bībeles studiju nodarbības. Iesākumā nav vajadzīga nekāda teoloģiskā izglītība, bet gan vēlme rakt dziļāk. Mums ir materiāli, ko varam iedot, bet varbūt kādam pašam jau ir padomā kas labs, ko studēt. Kopā ar Levu Baroni un citiem pieredzējušiem vadītājiem varētu pat noorganizēt vadītāju apmācību tiem, kam tā ir nepieciešama. Saprotam, ka ne visi uz to ir aicināti, bet mūsu draudzē tiešām ir cilvēki, kas spētu vadīt Bībeles grupiņas, – ir vajadzīga tikai vēlme un iespēja to darīt! Ja šo aicinājumu sajūtat, neturiet sveci zem pūra! Bet, ja nav aicinājuma vadīt, taču gribētos apmeklēt kādu grupu un augt, arī tā ne vien varat ko iegūt sev, bet arī stiprināt brāļus un māsas mums līdzās.

No tevis teiktā saprotu, ka tu vēlētos, lai, studējot Bībeli, draudze labāk iemācītos un pārzinātu Rakstus?

Jā, un lai ieraudzītu, kādas bagātības ir aplēptas Rakstos! Tas mūs mudina arī pašiem mājās studēt Bībeli, jo nevaram paļauties, ka draudzē mums visu ar karoti ielies mutē. Mums jāmacās pašiem izrakt pērles, izburties cauri stāstam. Un, ja vēlamies paši studēt Bībeli, kāpēc gan nepaņemt līdzi arī brāļus un māsas Kristū un nestudēt kopā?

Vai kaut kas ir mainījies tavā ticības dzīvē, kopš vadi šo grupu?

Vairāk sevi ir jādisciplinē. Ja esi vadītājs, nevari nelasīt Bībeli katru dienu, pie Akas jāpiestaigā biežāk! Kalpojot pašam, gribas arī mazāk puktēt un čīkstēt, ka kaut kas draudzē nav tā, kā vajadzētu. Kopīgās Bībeles studijās esmu iepazinusi brīnišķīgus cilvēkus, ar ko pirms tam nebiju kontaktējusies vecuma starpības vai citu iemeslu dēļ. Tu pats jūties vairāk piedēris pie draudzes. Tas, kāda draudze būs nākotnē, ir atkarīgs no katra no mums! Katram ir jādomā,

kā viņš varētu palīdzēt draudzes darbā un ko varētu darīt draudzes labā. Nevajadzētu ieslīgt pašapmierinātībā, ka mums taču solu rindas svētdienās ir aizpildītas. Ir draudzes, kur svētdienās notiek pat vairāki dievkalpojumi. Mums apkārt ir vēl tik daudz neglābtu cilvēku! Mācītāji un Svētdienas skolas skolotāji arī vieni paši nevar izdarīt visu draudzes celšanas darbu. Vai nebūtu svētīgi, ka reiz arī uz mūsu draudzi cilvēki brauktu skatīties, kā veidot stipru draudzi un kā studēt Rakstus?

Ja mēs šeit nāksim kā patērētāji, tad vienmēr atradīsies kaut kas, kas nepatīk un citur liekas labāks. Pasaule vienmēr varēs piedāvāt vairāk saviesīgu pasākumu, taču tas, ko varam piedāvāt mēs, ir Dieva vārda patiesība un Evaņģēlija vēsts – to cilvēks nekur pasaulē neatradīs.

Kalpojot citiem, audz arī pats, vai ne?

Tieši tā! Kalpošana tev pašam palīdz tuvoties Dievam. Un kaut kas taču ir jādara arī mūžības labā, citādi tikai kā mediķe Debesīs būšu bezdarbniece! Labi, ka vēl ir koris, kur kalpot, – šī pieredze, domāju, mūžībā noderēs visvairāk.

Rīgas Jēzus draudzes finansētā situācija 2018. gada sākumā

Ja esat regulārs „Jēzus Draudzes Dzīves” lasītājs, droši vien būsit ievērojis, ka pēdējā lapaspusē publicētajā ikmēneša ieņēmumu un izdevumu pārskatā biežāk lasām, ka izdevumi pārsniedz ienākumus. Diemžēl šāda situācija, ka izdevumi pārsniedz ienākumus, turpinās jau vairākus gadus. Draudzes valde ir samazinājusi izdevumus, jau vairākus gadus nav bijis iespējams paaugstināt darbinieku algas. Analizējot šo situāciju, jāsecina, ka tai ir vairāki iemesli:

- 1) draudzes ienākumi jau vairākus gadus ir aptuveni vienā līmenī (150 000 EUR gadā), bet, pieaugot dzīves dārdzībai Latvijā, nemitīgi pieaug arī izdevumi un, lai sabalansētu budžetu, ir jāsamazina izdevumu pozīcijas;
- 2) atklāti runāt par iztrūkumu draudzes budžetā ir bijis sarežģīti, jo draudzei taču pieder īpašumi, no kuriem gūtie ienākumi tiek novirzīti draudzes nozaru un aktivitāšu finansēšanai;
- 3) pēdējo divdesmit gadu laikā draudzes aktīvā darbība ir daļēji finansēta no ienākumiem, kas gūti, izīrējot draudzes īpašumus, bet tā rezultātā radusies situācija, ka šie īpašumi netiek uzturēti pienācīgā līmenī – tie nolietojas un netiek laikus remontēti (īpašumā Brīvības ielā steidzami jāremontē pagraba pārsegums, jo tas draud iebrukt, kā arī jāpārbūvē fiziski un morāli novecojušie komunālie dzīvokļi, savukārt Dzirnavu ielas namā ir jāmaina jumta segums);
- 4) pārvaldot īpašumus, ne vienmēr esam centušies gūt lielāko peļņu, bet esam ņēmuši vērā arī cilvēku iespējas izdevumus segt; šī pretimnākšana diemžēl ir izmantota arī ļaunprātīgi;
- 5) pašreizējam Jēzus baznīcas remontam ir nepieciešams līdzfinansējums (aptuveni 30 000 EUR), ko atkal plānojam segt no ieņēmumiem, kas gūti par īpašumiem;
- 6) draudzē ir nepietiekama izpratne un sekošana Svētajos Rakstos

mācītajam par ziedošanu un kristīgo namturību.

Esmu pārliecināts, ka patlaban pareizākā rīcība ir atklāti informēt draudzi par šo problēmu un aicināt tajā iesaistīties, meklēt padomu Svētajos Rakstos un palīdzēt to risināt.

Esam pārrunājuši šos jautājumus ar draudzes mācītājiem, kā arī apsprieduši tos draudzes padomē. Viens no pirmajiem secinājumiem, kas izriet no Svētajiem Rakstiem, ir šāds: lai notiktu Dieva vārda pasludināšana, draudzes locekļu ziedojumiem būtu jānodrošina draudzes pamatfunkcijas:

- mācītāju un dievnama uzturēšana;
- mūzikas dzīves, kas ir neatņemama luteriskā dievkalpojuma sastāvdaļa, uzturēšana;
- svētdienas skolas darbība un darbs ar jauniešiem;
- diakonija, rūpes par bāreņiem un atraitnēm;
- misijas darbs, evaņģelizācija – Labās Vēsts pasludināšana;
- katehēze – iesvētes mācība un iekšmisija;
- komunikācija ar pašreizējiem, bijušajiem un potenciālajiem draudzes locekļiem.

Kā iepriekš minēts, jau daudzus gadus draudzes locekļu ziedojumi nesedz visus izdevumus, kas nepieciešami šo nozaru finansēšanai. Līdz šim iztrūkumu ir sedzis mūsu īpašumu uzturētājs SIA „Ceļš”, taču pašlaik šie līdzekļi ir ļoti nepieciešami pašu īpašumu sakārtošanai.

Diskusija par šiem jautājumiem ir sākta draudzes padomē. Lai šo situāciju risinātu, pašlaik liekas pamatoti šādi galvenie darbības virzieni:

- 1) dievkalpojumos un draudzes dzīvē aktualizēt garīgās namturības tēmu, t. sk. ziedošanas paradumu maiņu;
- 2) aicināt draudzes locekļus ziedot draudzes pamatvajadzībām, kas saistītas ar garīgo kalpošanu un dievnama uzturēšanu (ja ziedojumos gūtie līdzekļi

nepalielināsies, turpmāk nevarēsim nodrošināt visas draudzes aktivitātes tādā līmenī kā līdz šim);

- 3) lielāko daļu to ienākumu, kas gūti no īpašumiem, tuvākajos gados ieguldīt pašos īpašumos, lai tos sakārtotu;
- 4) pārskatīt īpašumu izmantošanas mērķus un skaidri noteikt, kuros īpašumos mēs sniedzam sociālo atbalstu, bet kurus sakārtojam, lai gūtu maksimālu peļņu, kas tiktu novirzīta draudzes misijas pildīšanai.

Runāšu atklāti arī par savu pieredzi desmitās tiesas ziedošanā draudzei. Šāda rīcība un pārliecība par tās pareizību man ir nostiprinājusies pēdējo gadu laikā. Ziedošanu sākot, man, protams, nebija skaidrības par tās lietderību, bet bija uzticēšanās Dieva apsoliņumiem. Regulāri ziedojot desmito tiesu no saviem ienākumiem, pakāpeniski sajutu sirdsmieru un arī ziedošanas svētīgo ietekmi uz savām finansēm. Esmu pārliecināts, ka savu finanšu ziedošana ir reāla un praktiska ticības izpausme. Tā ir daļa no manām attiecībām ar Dievu, kas man sniedz drošību ikdienā, atbalstu ikdienas darbā, mieru un spēju nesatraukties par iluzorām iespējām vai bailēm. Un vēl mans ziedojums palīdz pildīt Kristus pavēli par Dieva vārda pasludināšanu un palīdzēšanu cilvēkiem.

Aicinu arī jūs pārdomāt Dieva vārdu un pamēģināt ziedot. Kad sāksiet to darīt, pāvērojiet šīs darbības lietderību savā dzīvē! Esmu pārliecināts, ka jūs nebūsit vilušies. Ja nevarat ziedot finanšu līdzekļus, aicinu jūs regulāri aizlūgt par mūsu draudzi un tās nākotnes iespējām.

Ja jums ir ieteikumi, kā labāk pārvarēt šo finansiālo krīzi, lūdzu, rakstiet man uz e-pasta adresi mpetersons@gmail.com. Gan man, gan draudzes padomei ir svarīgi uz klausīt jūsu ieteikumus, kā arī uzzināt to, kas jums ir svarīgs un ko jūs gaidāt no savas draudzes.

Māris Pētersons
Jēzus draudzes priekšnieks

MŪSU DĒL,

Pārdomas Kristus ciešanu laikā 2018. gada 11. februārī

Kad Dievs radīja debesis un zemi, tumsa bija pār dzīlēm. Caur Dieva Vārdu radās dzīvība, kas bija cilvēku gaisma. Pirmajā radīšanas dienā tapa tā gaisma, ko tumsa nespēj satvert. Gaisma bija laba, un Dievs to nošķīra no tumsas.

Dievs radīja pasauli mīlestībā un tās gaismā – arī cilvēkus. Ciešanas iesākās „krēslas zonā”, mīlestības gaismai saduroties ar naida tumsību. Gaismas un tumsas cīņā tika ierauta visa cilvēce.

Pirmais cilvēks Ādams, pakļaudamies levas valdzinājumam un čūskas viltībai, kļuva par tumsības laupījumu. Viņš lētticīgi nodeva Dievu, ielaizdams sevī lepību. Uz ciešanu sliekšņa piedzima grēks. Bailēs un mēģinājumā aizbēgt no soda, abi grēcinieki meklēja patvērumu krēslas zonā, viens otru apsūdzot. Dieva gaismā krēsla nepastāv. Tumsas pieviltajiem cilvēkiem Ēdenes dārzs bija jāatstāj. Tagad viņi piederēja tumsības valstībai, kuras spēks bija nāves dzelonī.

No paradīzes izraidītie cilvēki mirstīgā miesā kļūst par pasauli. Pārnesot iedzimto

grēku no paaudzes uz paaudzi, viņi attālinās no Dieva. Grēka alga ir nāve. Sods nav atceļams, jo starp cilvēkiem nav neviena taisna, kura asinis spētu izdzēst grēka traipus, kas apliecina piederību tumsībai. Ceļš uz mūžību slēgts.

Tomēr cilvēki dzimst un izdzīvo sava Radītāja nolikto laiku. Dievs taču pirmos cilvēkus varēja iznīcināt uzreiz! Kāpēc tas notika? Vai piedzimšana ir sods vai balva?

Dieva vārdā teikts, ka bērni ir Tā Kunga balva. Mūžs tiek piešķirts kā žēlastības laiks. Cilvēkam ir dota iespēja atgriezties Dieva mīlestības dēļ. Bībelē ierakstīts aicinājums atgriezties pie Dieva: „Ejiet, atgriezieties pie Kunga – viņš saplosīja, un viņš mūs dziedēs, viņš sita, un viņš mūs pārsies! Viņš mūs atdzīvinās divās dienās, trešajā dienā viņš piecels mūs, un mēs dzīvosim viņa priekšā!” (Hoz 6:1–3) Kā tas var notikt?

Dievs sūtīja pasaulē savu Dēlu. „Jo Dievs tā pasauli mīlēja, ka deva savu vienpie-dzimušo Dēlu, lai ikviens, kas viņam tic, nepazustu, bet tam būtu mūžīgā dzīvība.”

(Jņ 3:16) Ja Dievs tik ļoti pasauli mīlēja, cik daudz vairāk savu Dēlu! Tēva sirds cieš kopā ar Dēlu, pavadot un stiprinot Viņu visās zemes gaitās, lai Viņš spētu izturēt un izciest cilvēces soda mēru līdz galam, sagatavojot atgriešanās ceļu pie Dieva.

Golgātas krusta nāves priekšvakarā Jēzus cilvēciskās izbailēs un šausmās dodas pretī savas zemes dzīves kulminācijai. Viņa dvēsele ir satriekta līdz nāvei. Vienīgi Tēvs debesis ir Viņa balsts. Prātam neaptveramas un ne ar ko nesalīdzināmas mokas cieta Jēzus, kad tumsības vara Viņu spīdzināja, kad visas cilvēces grēku taustekļi žņaudza Viņa dvēseli pie krusta, uz mirkli atraujot to no Tēva debesis! Mūsu grēki šķīra Tēvu no Dēla!

Tumsības nāves dzelonis ietriecās Jēzus miesā... un salūza, bet Jēzus nodeva savu garu Tēva rokās. Svētās asinis aizskaloja grēka dubļus. Tumsas vara salauzta. Viss piepildīts!

Caur nāvi, caur lielām ciešanām Jēzus iznīcināja to, kam nāves vara, iededzot pasaules naida tumsā dzīvības gaismu. „Kā Kristus ciešanas pārpilnīgi nāk pār mums, tāpat pārpilnīgi nāk pār mums iepriecinājums caur Kristu.” (2Kor 1:5) Kristus ciešanu dēļ mums ir dots mūžīgās dzīvības apsolījums.

Ko mēs, cilvēki, varētu pienest Dievam kā upuri par mūžīgās dzīvības cerību? Pateicību! Pateicību par pestīšanas un ticības dāvanu.

Skaidrīte Mežecka

Aicinām draudzes seniorus uz pasākumu SADRAUDŽĪBA GAVĒNA LAIKĀ

24. martā plkst. 11.00
draudzes bērnudārza „Jēriņš” telpās!
Pasākuma viesis būs mācītājs Erberts Bikše.

Lūdzam pieteikties līdz 22. martam
pie Jolantas (tālr. 28377608) vai Ilzes (tālr. 29372676).

Draudzes namā var saņemt palīgīdzekļus (ratiņus, staigulīšus,
spieķus) un kopšanas līdzekļus slimnieku aprūpei.

2018. GADA JANVĀRA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

ieņēmumi, EUR:

Mērķziedojumi (<i>remontam u. c.</i>)	4795
Latvijas fizisko personu ziedojumi	3468
Kolektes	2670
Zemes noma	1313
Ārvalstu juridisko personu ziedojumi	500
Citi ieņēmumi (<i>kompensācija par patērēto elektroenerģiju u. c.</i>)	455
Anonīmi mērķziedojumi	159
Latvijas juridisko personu ziedojumi	100
Ziedojumi par kristībām, laulībām	65
KOPĀ	13525

Izdevumi, EUR:

Algas (<i>8 darbinieki</i>)	3888
Nodokļi	2376
Palīdzības pabalsti	1064
Apkure	706
Elektrība	613
Maksājums LELB (<i>1/10 no ienākumiem 2018. gadā</i>)	500
Izdevuma „Jēzus Draudzes Dzīve” druka	214
Saimniecības preces, ziedi, reliģiskie izdevumi	150
Degviela	100
Atkritumu izvešana	75
Citi izdevumi	66
Pasta izdevumi	49
Maināmie paklāji	48
„Rīgas ūdens”	46
Sakaru pakalpojumi	40
„Venden” ūdens	24
Bankas komisija	18
Kancelejas preces	14
Apsardzes firmas pakalpojumi	10
Svētdienas skolas izdevumi (<i>no mērķziedojumiem</i>)	7
KOPĀ	10008

SIRSNĪGI SVEICAM!

Aivars Krieviņš
Ludviga Ludīte Alpe
Antonija Apiņa
Ināra Jirgena
Ilga Zeļca
Zenta Gangnuse
Aija Antonija
Austra Jarašūnaite
Vija Andersone
Brigita Šteinmillere
Valērija Berga
Inese Bambāne
Marīna Čistjakova
Ivars Strauts
Marika Mille
Gunta Špise

KRISTĪTI

Odrīja Sprīnģe
Rebeka Miķelsone
Mikus Būmanis

LAULĀTI

Edgars Gertners un Sanda Brūna

DIEVA DĀVANA

Sirsnīgi sveicam Viesturu un Ilzi
Knopkenus ar meitiņas Deboras
piedzimšanu!

Dievkalpojumi

svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Mācītāja Erberta Bikšes pieņemšanas laiks

trešdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00

Virmācītāja Jāņa Cēpurīša pieņemšanas laiks

ceturtdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00

Mācītājus var satikt arī pirms un pēc
dievkalpojumiem.

Draudzes kanceleja atvērta

otrdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
trešdienās no plkst. 9.30 līdz 15.00
ceturtdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tāl. 67224123

Svētdienas skola bērniem un nodarbības pieaugušajiem

otrdienās plkst. 18.30

Jauniešu vakari

piektdienās plkst. 19.00
Jauniešu aktivitātēm sekojiet līdzi:
fb.me/jdj.lv

Kora mēģinājumi

ceturtdienās plkst. 19.30

Bibliotēka remonta laikā ir slēgta. Paņemtās
grāmatas var nodot kancelejā.

Māmiņu grupas nodarbības – katra mēneša

trešajā sestdienā plkst. 15.00
tāl. 29551294 (Edite), 67377118 (Ilze)
<http://maminugrupa.wix.com/maminugrupa>

Aicinām būt uzmanīgiem un pieskatīt savas
mantas gan dievkalpojumu, gan draudzes
pasākumu laikā!

Draudzes namā, Dzirnau ielā 118

Ārstu konsultācijas (tāl. 67210185)

pirmdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00
otrdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00
Acu ārsts pieņem pēc pieraksta.

Pierakstīties pa tālr. 67210185, 29372676

Diakonija (tāl. 67220084)

otrdienās, trešdienās, ceturtdienās,
piektdienās no plkst. 10.00 līdz 16.00

Drēbju istaba

otrdienās, ceturtdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00
ceturtdienās – informācija par iespēju saņemt
pārtikas produktus

Veco jaužu aprūpe (tāl. 67220084)

Katru piektdienu pansionātā ir svētbrīdis, katra
mēneša ceturtajā piektdienā – dievkalpojums.

Privātā pirmsskolas izglītības iestāde „JĒRIŅŠ” (tāl. 67222698)

Rīgas Jēzus ev. lut. draudze

Reģ. Nr. 90000084191
Baznīcas adrese: Elijas iela 18, Rīga, LV-1050
Tāl. 67224123, e-pasts: info@jezusdraudze.lv
Konts ziedojumiem: LV94RIKO0002013007985,
Luminor Bank, RIKOLV2X